

Kázeň

1 M 8, 1 – 2 „Vtedy sa Boh rozpomenul na Noacha a na všetky živočíchy i na dobytok, ktorý bol s ním v korábe; Boh poslal vietor na zem a vody opadli. Zavreli sa žriedla prahlbiny aj okná nebies a ustal dážď z neba.”

Bratia a sestry, Hospodin videl skazenosť ľudí a zmýšľanie, ktoré mali vo svojom srdci. Ľudia ustavične hrešili a Hospodina zbolelo srdce. Rozhodol sa zakročiť a poslal na svet veľkú potopu. Len Noach našiel milosť v jeho očiach. Poslúchol a vyrobil mohutný drevený koráb, ktorý mal tri poschodia. Do korábu vošiel on, jeho manželka, traja synovia a ich ženy. Po páre zo všetkých živočíchov, vtákov, dobytky, plazov.

Noach mal 600 rokov, keď štyridsať dní a štyridsať nocí nepredstaviteľne pršalo. Veľký koráb nadnášala voda, ktorá postupne zaliala všetky vysoké vrchy pod celým nebom. Všetko živé, čo sa pohybovalo po zemi, zahynulo! Zahynuli všetci ľudia! Voda celkom zaplavila všetko na dlhých stopäťdesiat dní. Pre nás je to nepredstiteľná realita, keď celú zem zaliala voda. Toto nebolo náhodné, ani bez varovania. Hospodin dáva šancu, dáva nádej. Z Písma sa dozvedáme, že mnohí ľudia mali pochybnosti. Považovali Noacha za pomätenca, ktorý stavia zbytočný koráb.

Ak celkom vážne berieme tieto slová, zmocní sa nás určitá obava aj nepokoj. Určite sa to stalo? Táto udalosť sa zakladá na skutočnosti? My kresťania úprimne veríme Božiemu slovu. Pre nás je platné a doslova vždy pravdivé. Potopa sveta naozaj bola! Nikdy nesmieme pochybovať o Bohu, o Jeho možnostiach. On rozkazuje i živlom a koná tak, ako chce. Boli časy, keď sa človek mylne domnieval, že premôže prírodu. Chcel dokázať, aby niekde pršalo alebo na ľudský povel prestalo pršať. Ľudia však nemôžu zasahovať do kompetencii Boha, ktorý stvoril nebo i zem. Potopa bola trestom, ale i novým začiatkom. Voda nielen ničila, ale pozoruhodne dvíhala koráb k nebu. Preto musíme brať veľmi zodpovedne to, čo robíme, a rovnako to, na čo myslíme. Kto zlé robí, privoláva na seba Boží hnev. Často sa mylne domnievame, že môžeme smelo konať, čo sa nám zachce. Nezabúdajme na zodpovednosť pred Bohom. Každý sa raz bude zodpovedať zo svojich skutkov! Kto sa snaží žiť s Bohom, je Noachom sebe a svojmu okoliu. Stavia loď nádeje nielen pre seba. Život s Bohom je láska k nemu a k svojmu blížnemu. Vo viere nesmie mať miesto sebaláska, ale spoločné znášanie bremien. Noacha nepochopili, nedôverovali mu a bremeno stavby veľkého korábu zášal sám. No nesmieme zabudnúť na pomocníka, ktorého mal, na hlavného staviteľa nepredstaviteľného korábu, ktorým bol Hospodin. On mu udal rozmery slávneho diela a určil potrebný materiál. Viera v Boha je niečo veľké, ako taký koráb, nedá sa skryť. Môžu sa nám hoci posmievať alebo nás znevažovať, ale nemôžu nám vziať túžbu žiť inak, ako obyčajne žijú ľudia, ktorí patria iba tomuto svetu.

Máme šťastie, že Hospodin už nedá potopu sveta. Nebude sa opakovať prísny trest, pred ktorým sa nedá ujsť. Zachrániť nás môže len On, náš vládca a Boh! Svedčí o tom Dúha, ale i celé Božie slovo. Vody opadli, vietor vysušal celú zem. Svitla nová nádej, prišiel nový začiatok. Nová šanca pre tých, čo boli v korábe. Majme i my veľkú trpezlivosť v našom živote. Chceme všetko hneď a zaraz, ale trpezlivosť ruže prináša. Spoločnime sa vo všetkom na Hospodina. Nech je našim zachraňujúcim korábom Jeho zasľúbenie. Ešte je čas, keď sú dvere otvorené. Stačí vstúpiť a dať sa unášať Jeho milosťou. Uvažujme nad tým, že Boh je na nás aj prísny, ale preto, aby ukázal svoju dobrotu. Je náš Otec, ktorý nás vychováva ako svoje deti. Tak, ako voda zmýva našu špinu, tak Kristova krv zmýva naše hriechy. Odveká pravda sa nemôže mýliť, ani nás zavádzať.

Mnohí i dnes vnímajú svet ako skazený, ktorý dáva prednosť zlu. Ľudia sú častokrát nenávistní a chamtiví. Za rozšírenie zla zvykneme obviňovať Boha. Podľa nás nereaguje a nevšima si naše trápenie. Nepočuje naše modlitby, odmlčal sa. Je ticho, a my toľko hovoríme! Na Noacha sa však rozpomenul! Noach bol spravodlivý muž, ktorý chodil s Bohom. Bol jeden z nás, zachoval si v srdci slovo Hospodina. Jeho okolie mu neprialo a ušlo sa mu toľko posmechu. On vytrval, nevzdal sa poslušnosti voči Bohu. Neodmietol to, čo odmietali ostatní. Tu len pripomeniem, že máme byť rovnako soľou zeme a svetlom sveta.

Ako žijeme a ako my vidíme Boha? Len trestá a mlčí? Toľko ľudí a zvierat zahynulo. Boh však

nie je bezcitný alebo neprimerane krutý. Veľká je Jeho trpezlivosť, On nemá záľubu v smrti žiadneho hriešnika. Boh má záľubenie v tom, aby sa hriešnik obrátil. Ľudia pred potopou si nedali povedať. Noach sa stal terčom posmechu, že poslúchol príkaz stavať mimoriadnu loď. Začalo pršať a koráb plával na vodách Božieho trestu. Napokon ustal dážď a utíšil sa Boží hnev. Aj v našom živote nezabúdajme na to, že každá búrka prejde. Svitne nové ráno a príde nová príležitosť chváliť a oslavovať Hospodina.

Pamätajte bratia a sestry na to, čo sa kedysi stalo. Trápme sa nad svojimi hriechmi a hľadáme spravodlivosť. Nebo je vždy plné zázrakov, ktoré zem prijíma. Žijeme len a len z Božej milosti. Tešme sa nekonečne z lásky Božej, ktorá nám nikdy nerobí zle, ale podporuje nás. Zaplavila nás svojou nádherou nebeskej slávy. Pán Ježiš je dôkazom toho, že sa na nás v nebi nezabudlo. Obnovujme sa Božou milosťou, nech nás unáša voda života a vyslobodí nás všetkých križ Pána Ježiša. Amen.

Juraj Gajdošoci

